

Μουσείο Νεότερου
Ελληνικού Πολιτισμού

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

Μουσείο Νεότερου
Ελληνικού Πολιτισμού

<p>1 Τζαμί Τζισδαράκη. Η ιστορία του Μουσείου
Tzami Tzisdarakis. The story of the Museum</p> <p>2 Για την πίστη και τη λατρεία μας
Our faith and worship</p> <p>3 Από πού είστε; Από πού είμαστε;
Where are you from? Where are we from?</p> <p>4 Πού βρίσκεστε; Εδώ, τότε και τώρα
Where are you? What was it then? What is it now?</p> <p>5 Πού έμεναν; Πού μένετε;
Where did they live? Where do you live?</p> <p>6 Τι μαγείρευαν; Τι μαγειρεύετε;
What did they cook? What do you cook?</p> <p>7 Πώς διασκεδάζαν; Πώς διασκεδάζετε;
What did they do for fun? What do you do for fun?</p> <p>8 Τι φορούσαν; Τι φοράτε;
What did they wear? What do you wear?</p> <p>9 Τι δουλειά έκαναν; Τι δουλειά κάνετε;
What did they do for work? What do you do for work?</p> <p>10 Εκείνες πώς δούλευαν; Εσείς πώς δουλεύετε;
How did women work? How do you work?</p> | <p>11 Περιοδικές Εκθέσεις
Temporary Exhibitions</p> <p>12 Εκπαιδευτικά Προγράμματα
Learning Center</p> <p>13 Άγιος Ελισσαίος
Church of St. Elissaios</p> <p>14 Αίθουσα Εκδηλώσεων
Event Space</p> <p>15 Υπαίθριος Χώρος Εκδηλώσεων
Outdoor Event Space</p> <p>16 Καφέ
Café</p> <p>17 Εστιατόριο
Restaurant</p> <p>18 Εισιτήρια – Πληροφορίες
Tickets – Information</p> <p>19 Πωλητήριο
Museum Shop</p> <p>20 Ερμάρια
Lockers</p> |
|---|--|

Το όραμα και η αποστολή του Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού ήταν και είναι να αφουγκράζεται τις αγωνίες και τους αναστοχασμούς ενός κοινωνικού γίνεσθαι διαρκώς μεταλλασσόμενου, παραμένοντας με αυτόν τον τρόπο ένας οργανισμός ζωντανός και ελκυστικός για το κοινό του.

Σήμερα, το ιστορικό αυτό Μουσείο που ιδρύθηκε το 1918 και βρίσκεται στο κατώφλι του δεύτερου αιώνα της ζωής του, εξακολουθεί να πορεύεται ως φορέας κοινωνικής αλλαγής και ανανέωσης, με τις αρχές της βιωματικής προσέγγισης και της ψυχαγωγικής εκπαίδευσης να κυριαρχούν στη νέα εκθεσιακή του πολιτική.

Το μουσειακό αφήγημα στη νέα μόνιμη έκθεση αναπτύσσεται σε ένα σύμπλεγμα 4.000 τετραγωνικών μέτρων, όπου δεκαοχτώ σπίτια και παράσπιτα του 19ου και των αρχών του 20ού αιώνα φιλοξενούν από μία θεματική ενότητα που αναφέρεται σε μια έκφανση του νεότερου ελληνικού πολιτισμού, δημιουργώντας έτσι ένα ιδιότυπο πολιτιστικό τοπίο που διατρέχει και συνέχει τον ευρύτερο πολεοδομικό ιστό της ιστορικής Αθήνας.

Στην έκθεση κυριαρχεί η ανθρωποκεντρική προσέγγιση, δηλαδή αφ' ενός η ανάδειξη των αντιλήψεων και της ζωής των ανθρώπων «πίσω» και «μέσα» από τα μουσειακά αντικείμενα και αφ' ετέρου η έμφαση στην εμπειρία που αποκομίζει ο επισκέπτης από την επίσκεψή του στο Μουσείο.

Τρεις χιλιάδες εκθέματα, που χρονολογούνται από τα μέσα του 18ου αι. έως και το 1970, από κάθε περιοχή όπου έδρασε ο ελληνισμός, διαδραστικές ψηφιακές εφαρμογές, πολυμέσα και εποπτικό υλικό συνθέτουν την εικόνα ενός σύγχρονου Μουσείου, όπου τα νέα τεχνολογικά μέσα ενσωματώνονται εννοιολογικά και αρχιτεκτονικά στη συνολική αφήγηση της έκθεσης και εντάσσονται αρμονικά στο σύνολο των εκθεσιακών μέσων.

Στόχος και πρόκληση ταυτόχρονα, παραμένει πάντα η παρουσία ενός Μουσείου που θα δεσμεύεται στην προσέγγιση ενός ευρύτερου κοινού και που θα διεκδικεί με τόλμη τη θέση του στη «βιομηχανία του ελεύθερου χρόνου».

Έλενα Μελίδη

Διευθύντρια του Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού

ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΕΟΤΕΡΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

Το Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού (ΜΝΕΠ) είναι το μοναδικό Δημόσιο Μουσείο του Υπουργείου Πολιτισμού που πραγματεύεται τον νεότερο ελληνικό πολιτισμό μέσα από τεκμήρια της υλικής και άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς. Ιδρύθηκε το 1918 και στεγάστηκε στο Τζαμί Τζισδαράκη στο Μοναστηράκι. Στη μακρόχρονη πορεία του οι αλλαγές στην επωνυμία του, από «Μουσείον Ελληνικών Χειροτεχνημάτων», σε «Μουσείον Κοσμητικών Τεχνών», «Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης» και σήμερα «Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού», αποτυπώνουν κάθε φορά τη συλλεκτική του πολιτική και την ανάγκη η θεσμική του παρουσία να εκφράζεται στον ευρύτερο πολιτιστικό χώρο με τρόπο επίκαιρο και καταλυτικό.

Η ίδρυσή του έχει άμεση σχέση με μια σειρά πρωτοβουλιών και εξελίξεων στην πνευματική και πολιτική ζωή του τόπου στο μεταίχμιο του 19ου και του 20ού αιώνα, σε μια εποχή που το εθνικό ζήτημα βρίσκεται σε έξαρση και η απόδειξη της διαχρονικής συνέχειας του ελληνικού πολιτισμού προβάλλει επιτακτική. Στη διοικητική επιτροπή του Μουσείου που συστήνει ο ποιητής Γεώργιος Δροσίνης, ένα από τα ιδρυτικά στελέχη του, συμμετέχουν αρχαιολόγοι και προσωπικότητες των γραμμάτων και των τεχνών ενώ πρώτος διευθυντής ορίζεται ο ζωγράφος Κωνσταντίνος Μαλέας. Η έκθεση συγκροτείται από αντικείμενα λαϊκής τέχνης με βασικό κριτήριο για την επιλογή τους την καλλιτεχνική και αισθητική τους αξία και μοναδικότητα.

Στην περίοδο του Μεσοπολέμου, η τότε διευθύντρια Άννα Αποστολάκι συνεχίζει τον αγώνα διάσωσης των αντικειμένων του λαϊκού πολιτισμού ανταποκρινόμενη στην ανάγκη της εποχής να αναδειχθεί η λαϊκή τέχνη και να αναζητηθεί σε αυτήν η ιστορική συνέχεια του ελληνισμού.

Στη δεκαετία του 1950, μετά τον πόλεμο, το Μουσείο ανοίγει ξανά για το κοινό και στο μεταξύ όλα έχουν αλλάξει. Η ύπαιθρος εγκαταλείπεται και οι άνθρωποι της κατακλύζουν τις πόλεις αλλάζοντας τρόπο ζωής και νοοτροπία. Ο παραδοσιακός τρόπος ζωής κινδυνεύει με εξαφάνιση. Το Μουσείο αποδύεται και πάλι σ' έναν αγώνα διάσωσης. Οι συλλογές του μεγαλώνουν και το 1973 μεταφέρεται στο κτήριο της οδού Κυδαθηναίων 17 στην Πλάκα. Τα επόμενα χρόνια η έκθεσή του επεκτείνεται και πλαισιώνεται με πολλές δραστηριότητες: εκπαιδευτικά προγράμματα, περιοδικές εκθέσεις, διαλέξεις και συνέδρια, ερευνητικές αποστολές και εκδόσεις, παραστάσεις και εκδηλώσεις. Το Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης, όπως ονομάζεται από το 1959, γίνεται ένα πολύπλευρο, εξωστρεφές ίδρυμα, σημείο αναφοράς στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας.

Τη δεκαετία του 1980, ο αστικός τρόπος ζωής έχει πια παγιωθεί. Το Μουσείο μετρά πλέον πολλά χρόνια ζωής ώστε τα αντικείμενά του να παίρνουν σιγά-σιγά μια θέση στη μνήμη, στη νοσταλγία και στην καταξίωση. Εργαλεία και ηλεκτρικές συσκευές, ρούχα και αξεσουάρ μόδας ακόμα και παιχνίδια μπαίνουν στις συλλογές του και μαζί τους μπαίνουν και οι συναρπαστικές ιστορίες τους. Τα αντικείμενα τεκμηριώνονται και ερμηνεύονται ως τεκμήρια ζωής, οι μαρτυρίες των ανθρώπων που τα χρησιμοποίησαν καταγράφονται σχολαστικά, ενώ φωτογραφίες και αρχειακό υλικό συγκεντρώνεται δημιουργώντας έναν τεράστιο πλούτο περιεχομένου.

Σήμερα το Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού ξεδιπλώνεται σε μια πρωτότυπη και πρωτοποριακή μόνιμη έκθεση, όπου ο νεότερος ελληνικός πολιτισμός προβάλλεται σφαιρικά και τα αντικείμενα γίνονται αφορμή και μέσον για να αναδειχθούν οι αντιλήψεις, τα αισθητικά πρότυπα, η τεχνογνωσία και η τέχνη των ανθρώπων του πρόσφατου παρελθόντος, σε πολλούς άγνωστο αλλά καταλυτικό για τη συγκρότηση της ατομικής και συλλογικής μας ταυτότητας.

ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Η Στοά του Αττάλου και η αποκατεστημένη εκκλησία του Αγίου Ελισσαίου, αποτελούν αντίστοιχα το δυτικό και ανατολικό όριο του οικοδομικού τετραγώνου όπου στεγάζεται το Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού μεταξύ των οδών Αδριανού – Άρεως – Κλάδου και Βρυσακίου, στην καρδιά του ιστορικού κέντρου.

Στο μεταίχμιο των δύο αυτών μνημειακών και συμβολικών ορίων της αρχαίας και της μεταβυζαντινής κληρονομιάς εντάσσεται αυτός ο θύλακας του πολεοδομικού ιστού της Αθήνας των πρώιμων χρόνων μετά την Απελευθέρωση που διασώζεται έως σήμερα. Πρόκειται για μια χαρακτηριστική «κοινότητα – γειτονιά» της Αθήνας του 19ου αιώνα με συγκεκριμένα φυσικά όρια, κοινωνική και πολιτισμική ομοιογένεια που αποτυπώνει με ενάργεια τις κοινωνικο – οικονομικές δομές και τα πολιτιστικά χαρακτηριστικά της εποχής.

Εδώ διασώζονται τμήματα του υστερορωμαϊκού τείχους, αυτό που οικοδόμησαν οι Αθηναίοι μετά την επιδρομή των Ερούλων (267 μ.Χ.) για να προστατεύσουν την πόλη τους. Ο βυζαντινός ναός του Αγίου Θωμά, τρίκλιτη βασιλική του 6ου – 7ου αι. μ.Χ. με μεταγενέστερες φάσεις οικοδόμησης που συνδέεται με αρχοντικές οικογένειες της Αθήνας (Παλαιολόγοι, Λύμπονες κ.α.) και λειτουργούσε ως ενοριακός ναός στις αρχές του 19ου αι. Η πύλη και η κλίμακα του αρχοντικού του Χωματιανού – Λογοθέτη, χαρακτηριστικό οικοδόμημα του α' μισού του 18ου αι. με σημαντικό ρόλο στην πολιτική και κοινωνική ζωή της εποχής της καθώς στην οικία αυτή φιλοξενήθηκαν σημαντικές προσωπικότητες, όπως πρόξενοι και περιηγητές. Ο αποκατεστημένος ναός του Αγίου Ελισσαίου, κτητορική εκκλησία της οικογένειας του Χωματιανού – Λογοθέτη, όπου ο «Άγιος των Γραμμάτων», Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, έψελνε στις αγρυπνίες μαζί με τον εξάδελφό του Αλέξανδρο Μωραϊτίδη παρουσία πολλών πνευματικών ανθρώπων της εποχής, το σπίτι του Νικόλαου Δραγούμη, αλλά και νεότερα οικοδομήματα με στοιχεία της Οθωνικής περιόδου και της λαϊκής αρχιτεκτονικής.

Το Τζαμί Τζισδαράκη, εμβληματικό μνημείο των όψιμων οθωμανικών χρόνων στην πλατεία Μοναστηρακίου, εντάσσεται και αυτό δυναμικά στη μόνιμη έκθεση του Μουσείου καθώς φιλοξενεί μία από τις δέκα βασικές θεματικές ενότητες της αφήγησης. Χτισμένο το 1759 από τον τότε βοεβόδα των Αθηνών Τζισδαράκη, στην καρδιά της περιοχής που ήταν γνωστή ως Κάτω Παζάρι, μετά την ίδρυση του ελληνικού κράτους, χρησιμοποιήθηκε κατά καιρούς ως στρατώνας της στρατιωτικής μπάντας, φυλακή και αποθήκη, ενώ το 1915 αναστηλώθηκε από τον Αναστάσιο Ορλάνδο για να στεγάσει το 1918 το νεοϊδρυθέν Μουσείο.

Η ΝΕΑ ΜΟΝΙΜΗ ΕΚΘΕΣΗ

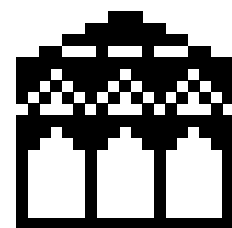
Τα κτήρια, δεκαοχτώ στο σύνολό τους, απαλλοτριωμένα προ δεκαετιών, διατηρήθηκαν και αποκαταστάθηκαν από το Υπουργείο Πολιτισμού για να φιλοξενήσουν τις πολύτιμες συλλογές του Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού. Κάθε εκθεσιακή ενότηταπραγματεύεται και μια πτυχή του νεότερου ελληνικού πολιτισμού.

ΤΖΑΜΙ ΤΖΙΣΔΑΡΑΚΗ

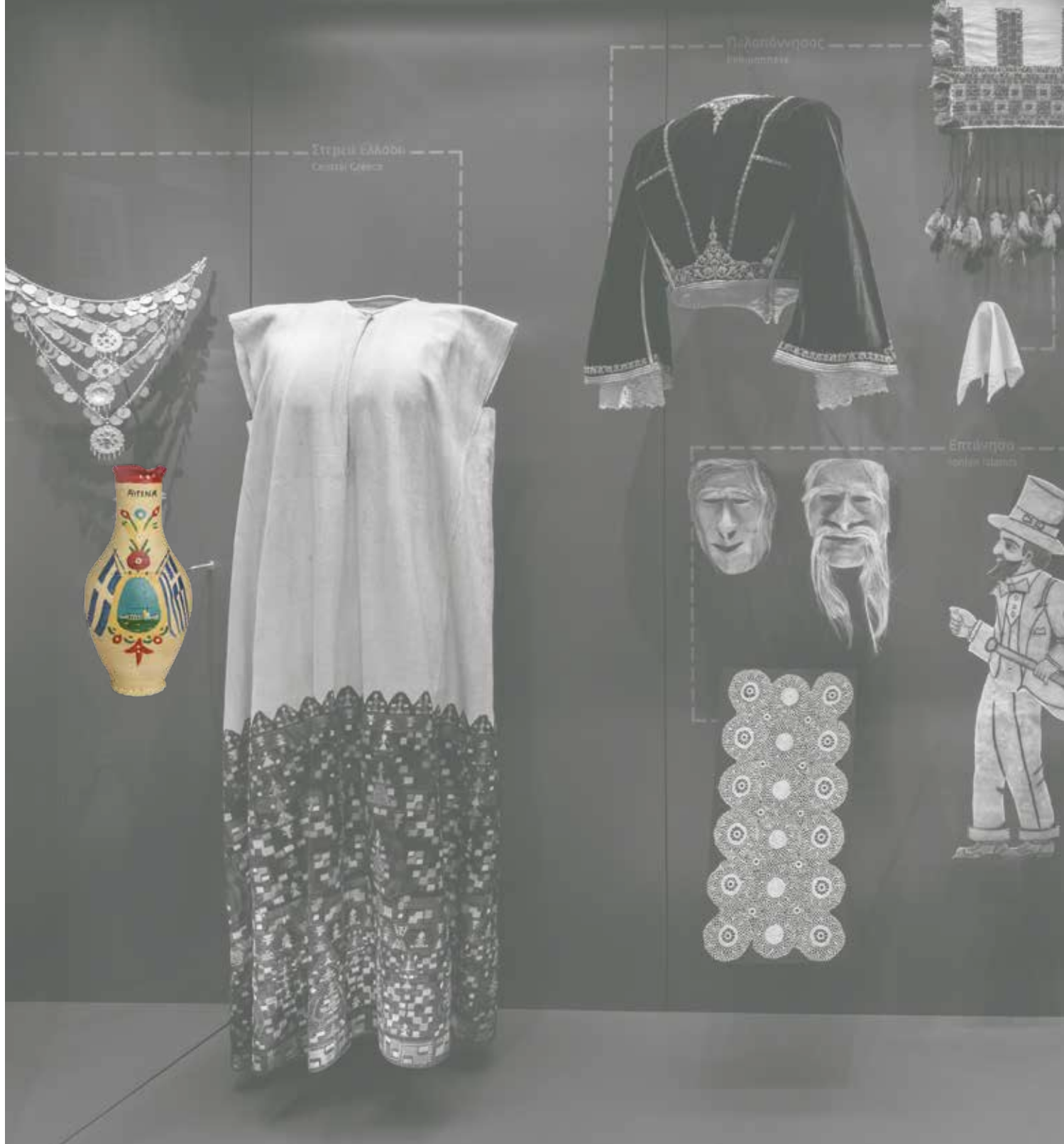
ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΕΟΤΕΡΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

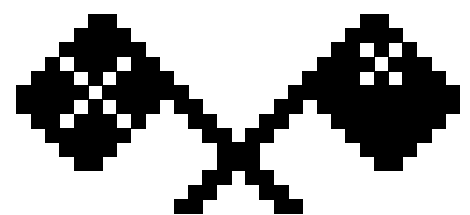
Η ιστορία του Μουσείου με παράλληλη αναφορά στην ιστορία του Μνημείου, το οποίο αποτελεί τοπίο της πλατείας Μοναστηρακίου, παρουσιάζονται στην εισαγωγική αυτή ενότητα.

Μέσα από επιλεγμένα αντικείμενα που αναδεικνύουν την πορεία του Μουσείου από την ίδρυσή του, τις επιρροές, τα χαρακτηριστικά του, τις ιστορικές παρουσίες στον ελληνικό χώρο, την εξέλιξη της ελληνικότητας και τα πρόσωπα του Μουσείου που συνέβαλαν σε αυτήν και ανέδειξαν όψεις του Νεότερου Ελληνικού πολιτισμού, αποκαλύπτεται ο πλούτος των συλλογών του.

Από το πρώτο αντικείμενο που αποκτά το Μουσείο το 1918, ένα γιλέκο της γυναικείας νυφικής και γιορτινής φορεσιάς της Σκύρου κατασκευασμένο το 17ο αι., μέχρι την αποτύπωση της συλλεκτικής πολιτικής του Μουσείου σήμερα, όπου παρουσιάζεται ένας μικρός «θησαυρός» μνήμης, προσωπικών και οικογενειακών «κειμηλίων» οικογένειας από την εποχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και της Κατοχής, συνοψίζεται η σύγχρονη οπτική του Μουσείου, το οποίο ενδιαφέρεται πια για τη σύνδεση των αντικειμένων με την καθημερινότητα του χθες και τις ιστορίες των ανθρώπων πίσω από αυτά.

ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΙΣΤΕ; ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΙΜΑΣΤΕ;

Μέσα από ετερόκλητα μεταξύ τους αντικείμενα που λειτουργούν ως σήματα κατατεθέντα, ως ενθύμια ταξιδιού ή ως κειμήλια, περιηγούμαστε στις ιδιαίτερες πατρίδες των νεοελλήνων, εντός και εκτός της σημερινής επικράτειας και βλέπουμε πώς τα μεγάλα ιστορικά ορόσημα εγγράφονται σε αντικείμενα καθημερινής χρήσης, όπως ένα κέντημα ή ένα γραμματόσημο.

Η ενότητα πραγματεύεται τις δύο βασικές συνιστώσες της ιστορικότητας που δομούν, μεταξύ άλλων, την ταυτότητα, τον τόπο και τον χρόνο της νεότερης ελληνικής ιστορίας.

**ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΣΤΕ;
ΕΔΩ, ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ**

Η έκθεση του Μουσείου στεγάζεται σε μια γειτονιά που συμπυκνώνει με μοναδικό τρόπο την ιστορική, κοινωνική, οικονομική, πολεοδομική και αρχιτεκτονική εξέλιξη ενός από τα παλαιότερα τμήματα της πόλης των Αθηνών, που δεν έπαψε ποτέ να κατοικείται.

Αντικείμενα που αποκαλύφθηκαν στη διάρκεια των εργασιών αποκατάστασης των κτηρίων πρωταγωνιστούν στην ενότητα, τα οποία σε συνδυασμό με τα αρχαιολογικά τεκμήρια και τις ψηφιακές παραγωγές αφηγούνται τις ανθρώπινες ιστορίες των κατοίκων της.

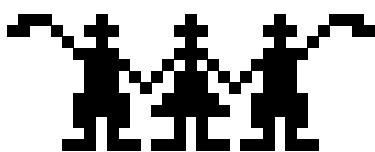
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΤΗ ΛΑΤΡΕΙΑ ΜΑΣ

Στην εκθεσιακή ενότητα που αφορά στη σχέση του ανθρώπου με το θείο πραγματευόμαστε τους διαφορετικούς τρόπους έκφρασης του θρησκευτικού συναισθήματος, όπως εκφράζονται μέσα από τις τελετές της Ορθόδοξης Εκκλησίας και τις λαϊκές δοξασίες και αποτυπώνονται στον κύκλο της ανθρώπινης ζωής και στον κύκλο του χρόνου. Η γέννηση, ο γάμος, ο θάνατος, ο καθγιασμός του χώρου και του χρόνου της κοινότητας, τα ετήσια ορόσημα των παραδοσιακών κοινοτήτων, τα πανηγύρια του ελληνικού καλοκαιριού, τα λαϊκά συλλογικά δρώμενα και έθιμα του Δωδεκαημέρου και της Αποκριάς, εικονογραφούνται μέσα από τα παλιότερα και πολυτιμότερα αντικείμενα των συλλογών του Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού που μας καλούν να σκεφτούμε τη σχέση μας με τις σύγχρονες τελετουργίες.

ΠΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΑΝ; ΠΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ;

Πανηγύρια, θέατρο σκιών, μουσικά και θεατρικά θεάματα, χοροί, κωμωδία, κινηματογράφος, καφενεία, περαντζάδες, εκδρομές, συνθέτουν ένα πολύχρωμο μωσαϊκό ψυχαγωγίας των Ελλήνων.

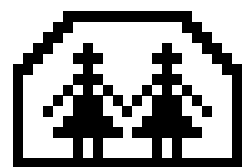
Σημειολογικά φορτισμένα αντικείμενα, ψηφιακές εφαρμογές και εικονογραφικό υλικό παρουσιάζουν τις ποικίλες μορφές διασκέδασης, οι οποίες απαντώνται στον ευρύτερο ελλαδικό χώρο, σε διάφορα πολιτισμικά περιβάλλοντα και σε διάφορες χρονικές στιγμές της νεότερης ιστορίας.

Έμφαση δίνεται στο θέατρο σκιών, μία ιδιότυπη μορφή θεατρικής τέχνης που συμπυκνώνει το λαϊκό πνεύμα, εκφράζοντας εμπειρίες από την κοινωνική και πολιτική ζωή του λαού. Ο Καραγκιόζης, ο Χατζηαβάτης, ο Μορφονιός, ο Σιορ Διονύσιος, ο Σταύρακας, η Βεζυροπούλα και όλος ο χάρτινος θίασος του ελληνικού θεάτρου σκιών – με τα ιδιαίτερα ενδυματολογικά, γλωσσικά και πολιτισμικά τους χαρακτηριστικά σκηνικά και οι ρεκλάμες, εικονογραφούν το δημοφιλές αυτό θέαμα.

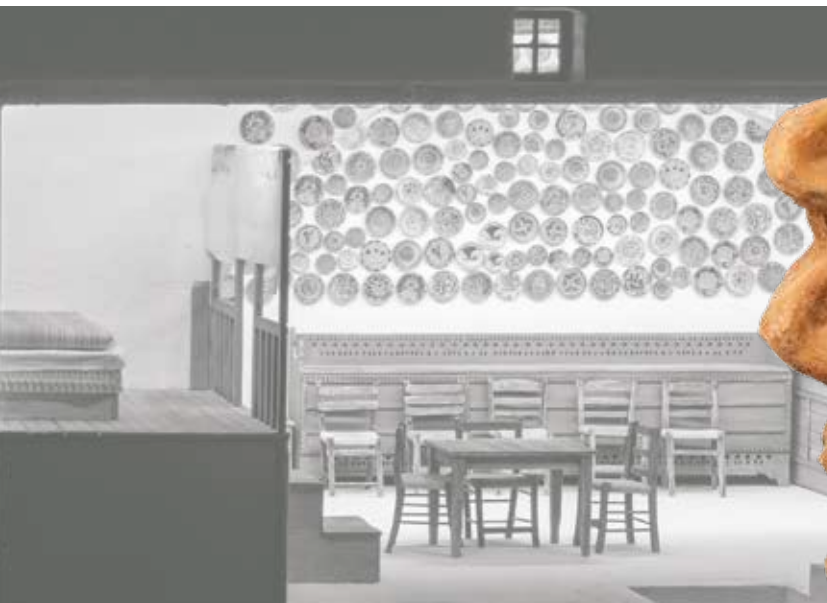

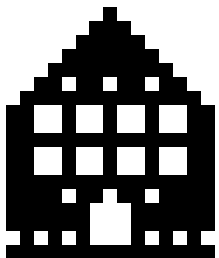
ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΩΣ ΔΟΥΛΕΥΑΝ; ΕΣΕΙΣ ΠΩΣ ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ;

Η εκθεσιακή ενότητα είναι αφιερωμένη στη γυναικεία εργασία και κυρίως στην οικοτεχνία. Στημόνι της μουσειακής αφήγησης αποτελούν τα κεντήματα και τα υφαντά. Μέσω της έκθεσής τους, σε συνδυασμό με ψηφιακά μέσα και πλούσιο εποπτικό υλικό, προβάλλεται ο ενεργός ρόλος της γυναίκας στην οικογένεια και στην κοινότητα, στην παραγωγική διαδικασία και στην κάλυψη των πολλαπλών αναγκών του σπιτιού. Πάνω στα εργόχειρα κεντιούνται και υφαίνονται μικρές και μεγάλες ιστορίες για την ταυτότητα της γυναίκας, για τις αντιλήψεις της, την αισθητική, τις τεχνικές, τις χρήσεις, τους συμβολισμούς, τα έθιμα και τις τελετουργίες, το ιστορικό και πολιτισμικό πλαίσιο της δημιουργίας τους. Σε μια έκθεση «φόρο τιμής» στη γυναικεία εργασία, ο επισκέπτης αντιλαμβάνεται τους πολλαπλούς ρόλους της γυναίκας στην προβιομηχανική κοινωνία και παράλληλα τίθεται σε μια διαδικασία αναρώτησης και προβληματισμού σχετικά με τον σύγχρονο εργασιακό βίο των γυναικών.

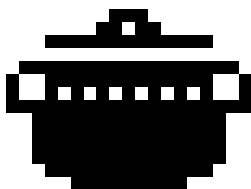
**ΠΟΥ ΕΜΕΝΑΝ;
ΠΟΥ ΜΕΝΕΤΕ;**

Αρχιτεκτονικά μέλη παραδοσιακών και νεοκλασικών σπιτιών που εκτίθενται ελεύθερα, εργαλεία των επαγγελματιών της οικοδόμησης, όψεις εσωτερικού διακόσμου σπιτιών μέσα από εμβληματικά αντικείμενα παρουσιάζουν την κατοικία στη νεότερη Ελλάδα. Η πορεία του ανθρώπου της περιφέρειας προς τα αστικά κέντρα και εν γένει η διατήρηση της μνήμης της παραδοσιακής ζωής αποτυπώνεται σε ιδιότυπα διακοσμητικά σύνολα. Στο πλαίσιο των σκηνικών αναπαραστάσεων εκτίθενται οι τοιχογραφίες με έργα του Θεόφιλου από το «καλό δωμάτιο» της οικίας Ζόλκου στη Νάπη της Λέσβου.

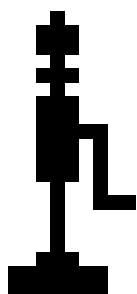
ΤΙ ΜΑΓΕΙΡΕΥΑΝ; ΤΙ ΜΑΓΕΙΡΕΥΕΤΕ

Εκθέματα που σχετίζονται με την παραγωγή και την πώληση των προϊόντων διατροφής, με το μαγείρεμα και την αποθήκευση των τροφών, με την εστίαση και το σερβίρισμα ως κοινωνική και συλλογική διεργασία, με τη διατροφή στον κύκλο του χρόνου και της ζωής του ανθρώπου κυριαρχούν στην ενότητα με την διατροφή στον ελληνικό χώρο. Αντικείμενα που κατασκευάζονται και χρησιμοποιούνται σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές, φωτίζουν τις ιδιαιτερότητες του κάθε τόπου, τη διαμόρφωση της συλλογικής ταυτότητας μέσω των πρακτικών κατανάλωσης της τροφής, τις διαδρομές και τις ιστορίες των ανθρώπων και των αντικειμένων στον χώρο και στον χρόνο.

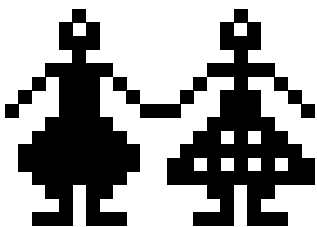
ΤΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΚΑΝΑΝ; ΤΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΝΕΤΕ;

Στην ενότητα παρουσιάζονται όψεις και στιγμιότυπα της εργασίας και της παραγωγικής διαδικασίας στον ελλαδικό χώρο των νεότερων χρόνων. Γίνεται αναφορά στη γεωργοκτηνοτροφική εργασία και την εκμετάλλευση της φύσης, την εργαστηριακή/μεταποιητική εργασία και τη χειροτεχνία και την εντατικοποίηση και διαφοροποίηση της εργασίας με τη χρήση της μηχανής και της ηλεκτρικής ενέργειας. Αντικείμενα και ψηφιακά εκθέματα σκιαγραφούν μια πορεία – όχι κατ' ανάγκην γραμμική – από την καλλιέργεια της γης και τη χειρωνακτική εργασία έως τον τουρισμό και τη μηχανοποιημένη, εργοστασιακή παραγωγή, από το αλέτρι και τους καρπούς της γης έως την ηλεκτρική κουζίνα της ΙΖΟΛΑ και τα τουριστικά αιγινήτικα κανάτια.

ΤΙ ΦΟΡΟΥΣΑΝ; ΤΙ ΦΟΡΑΤΕ;

Η εκθεσιακή ενότητα παρουσιάζει την ελληνική παραδοσιακή ενδυμασία, τον τρόπο που ντύνονταν οι άνθρωποι στον ελληνικό χώρο από τον 18ο έως τις αρχές του 20ού αιώνα. Σύμφωνα με τις ανάγκες και τις δυνατότητες του προβιομηχανικού τρόπου ζωής, οι φορεσιές αυτές φανέρωναν το στενό δέσιμο των ανθρώπων με τον τόπο και την κοινότητα όπου ζούσαν, γι' αυτό και η τοπικότητα είναι το πλέον εμφανές και αναγνωρίσιμο χαρακτηριστικό τους. Υφάσματα χειροποίητα ή εισηγμένα, μοτίβα κεντημένα και υφαντά, κοσμήματα περίτεχνα με πλούσιους συμβολισμούς, υπηρετούσαν τη διαχρονική ανάγκη της ένδυσης αλλά και του στολισμού και δήλωναν το φύλο, την ηλικία, την καταγωγή, την κοινωνική και οικονομική κατάσταση, τις αισθητικές αντιλήψεις. Αργότερα, όταν πια η ευρωπαϊκή μόδα επικράτησε, οι παραδοσιακές φορεσιές έγιναν μέρος της επίσημης εθνικής εικόνας και ταυτότητας.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΕΚΘΕΜΑΤΑ

Οικογενειακά εκθέματα παρουσιάζονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα στο Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού. Πρόκειται για αίθουσες με ειδικά χαρακτηριστικά που απευθύνονται κατά κύριο λόγο σε οικογένειες μέσω ποικίλων ψυχαγωγικών δράσεων, παιχνιδιών και διαδραστικών εκθεμάτων. Αποτελούν μια πρωτοποριακή προσπάθεια και εναλλακτικό τρόπο προσέγγισης της μετάδοσης της πληροφορίας σε έναν μουσειακό χώρο. Στους χώρους των οικογενειακών εκθεμάτων, όχι μόνο γίνεται χρήση της ψηφιακής τεχνολογίας με στόχο τη δημιουργία μιας διαδραστικής εμπειρίας μεταξύ του μικρού επισκέπτη και του Μουσείου, αλλά ταυτόχρονα επιχειρείται να διανθισθεί η εμπειρία με βιώματα και έντονα συναισθήματα, που προκύπτουν από την ταυτόχρονη συμμετοχή μελών της οικογένειας με τα εκθέματα, κυρίως γονέων με τα παιδιά τους.

Η ανάπτυξη των οικογενειακών εκθεμάτων εντάσσεται στο γενικό πλαίσιο της φιλοσοφίας που διέπει τη δημιουργία του Μουσείου, όπου κυριαρχούν οι αρχές του βιωματικού σχεδιασμού και της ψυχαγωγικής μάθησης.

Χωροθετούνται σε πέντε αίθουσες εκθεσιακών ενοτήτων σε σύνδεση με τη θεματογραφία και τα αντικείμενα των ενοτήτων αυτών και προσκαλούν τους μικρούς επισκέπτες να ανακαλύψουν μέσα από το παιχνίδι πτυχές της ατομικής και συλλογικής τους ταυτότητας.

ΚΤΗΡΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Το κτήριο των περιοδικών εκθέσεων αποτελεί μια τυπική οικοδομή της ευρύτερης περιοχής της Πλάκας του β' μισού του 19ου αιώνα με αρχιτεκτονικά στοιχεία του ελληνικού νεοκλασικισμού στη λαϊκή του παραλλαγή. Αναπτύσσεται σε δύο πτέρυγες κατοικιών εκατέρωθεν της κεντρικής εισόδου με ισόγειο και όροφο που διαθέτει χωριστή είσοδο και πρόσβαση από δύο μεταλλικές κλίμακες, οι οποίες καταλήγουν σε ξύλινο κλειστό χαγιάτι, τον τυπικό εξώστη της παλιάς αθηναϊκής κατοικίας. Στο εσωτερικό του έφερε ζωγραφικό διάκοσμο με φυτικά και γεωμετρικά μοτίβα στις οροφές και στη στέψη των τοίχων.

ΛΟΥΤΡΟ ΤΩΝ ΑΕΡΗΔΩΝ

Το Λουτρό των Αέρηδων, μνημείο των νεώτερων χρόνων, είναι το μόνο από τα δημόσια λουτρά της Αθήνας που σώζεται μέχρι σήμερα. Χρονολογείται στην πρώτη περίοδο της Οθωμανικής κυριαρχίας στην Ελλάδα και βρίσκεται κοντά στη Ρωμαϊκή Αγορά και το Ρολόι του Κυρρήστου. Λειτουργούσε ως λουτρό μέχρι το 1965. Από το 1998 –οπότε και ολοκληρώνεται η αποκατάστασή του– υπάγεται στην αρμοδιότητα του Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού που έχει την ευθύνη για τη νέα του χρήση ως Μουσείου με θέμα την καθαριότητα, φροντίδα και καλλωπισμό του σώματος σε διαχρονική θεώρηση. Ο μνημειακός χώρος του Λουτρού των Αέρηδων, περικλείει μνήμες και αισθήσεις αιώνων. Αποτελούσε έναν ιδιαίτερο χώρο πολιτισμικών συγκλίσεων, διαχρονικό σημείο συνάντησης ανθρώπων και πολιτισμών, χώρο καθαρμού και χαλάρωσης των σωμάτων και των ψυχών.

Ως αρχιτεκτόνημα το Λουτρό, κατά τη διάρκεια της μακράς ζωής του, υπέστη ποικίλες μετατροπές και προσθήκες. Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας είναι μονό και λειτουργεί εκ περιτροπής για άντρες και γυναίκες σε διαφορετικές ώρες της ημέρας. Κατά τη δεύτερη οικοδομική φάση, γύρω στα 1870, μετατρέπεται σε δίδυμο, προσφέροντας διακριτά τμήματα ανδρικό και γυναικείο. Αργότερα προστίθεται ένα βοηθητικό κτίσμα που περιλαμβάνει ατομικά λουτρά, τα λεγόμενα «ευρωπαϊκά».

Αποτελείται από τρεις κύριους χώρους: τα αποδυτήρια, το χλιαρό και το θερμό. Οι δύο τελευταίοι χώροι θερμαινόταν με το σύστημα των υποκαύστων, με υποδαπέδια δηλαδή θέρμανση. Η κάλυψη των θερμαινόμενων χώρων γίνεται με θολωτή στέγαση δηλαδή με ημικυλινδρικούς θόλους, ώστε να κατανέμεται ομοιόμορφα η θερμότητα. Ο φωτισμός εξασφαλίζεται μέσω «φεγγίδων», φωτιστικών οπών σε σχήμα κύκλου, διατεταγμένων κατά ομόκεντρους κύκλους.

Σήμερα στους χώρους του Λουτρού οργανώνονται περιοδικές εκθέσεις, μουσικές και θεατρικές παραστάσεις, αφηγήσεις παραμυθιών και άλλες εκδηλώσεις, καθώς και εκπαιδευτικά προγράμματα. Ο μνημειακός χαρακτήρας του χώρου γίνεται το πλαίσιο, η αφορμή και η έμπνευση για ενδιαφέρουσες καλλιτεχνικές δράσεις και αισθητικές εμπειρίες.

ΠΑΝΟΣ 22

«Άνθρωποι και Εργαλεία. Όψεις της Εργασίας στην Προβιομηχανική Κοινωνία»

Στην Πανός 22, σε ένα απλό διώροφο κτίσμα του 19ου αιώνα, στεγάζεται η μόνιμη έκθεση «Άνθρωποι και Εργαλεία. Όψεις της εργασίας στην προβιομηχανική κοινωνία», με αντικείμενα από τη δωρεά της Εταιρείας Λαογραφικών Μελετών.

Σε ένα πολυσύνθετο εκθεσιακό περιβάλλον παρουσιάζεται με βιωματικό τρόπο η ιστορία της προβιομηχανικής εργασίας μέσα από δύο διακριτές ενότητες, αφιερωμένες αντίστοιχα στα εργαλεία και στους ανθρώπους που τα χρησιμοποιούν.

ΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

Τα αντικείμενα γίνονται η αφορμή για την αφήγηση ιστοριών, με κεντρική επιδίωξη την ανάδειξη της σημασίας τους για τον κατασκευαστή και τον χρήστη τους, πριν την εποχή της μαζικής παραγωγής. Η έκθεση πραγματεύεται ζητήματα όπως η σχέση και η οικονομική αξία των προβιομηχανικών εργαλείων με εκείνα της βιομηχανίας, η επίδραση των περιβαλλοντικών συνθηκών στην κατασκευή τους, η βαθιά συναισθηματική σχέση που συχνά αναπτύσσεται μεταξύ των τεχνιτών και του εργαλειακού εξοπλισμού τους.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Η έκθεση παρουσιάζει τον χώρο, τον χρόνο και τον τρόπο με τον οποίο αγρότες, τεχνίτες και έμποροι διαθέτουν τα προϊόντα τους. Πολυσήμαντες αναγνώσεις μέσα από κείμενα, φωτογραφίες, σπάνιο αρχαιολογικό υλικό, αυθεντικές μαρτυρίες και διαδραστικά εκθέματα, αναδεικνύουν την εργασία ως μέσο επιβίωσης αλλά και ως ρυθμιστή του βιοτικού επιπέδου και της θέσης στο κοινωνικό σύνολο.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΕΟΤΕΡΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΕΡΓΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΡΓΟΥ

Έλενα Μελίδη, Διευθύντρια Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού

ΟΜΑΔΑ ΕΠΙΒΛΕΨΗΣ ΕΡΓΟΥ

Έλενα Μελίδη, Διευθύντρια Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού

Αδαμαντία Πουλή, Προϊστάμενη Τμήματος Διοικητικής, Οικονομικής και Τεχνικής Υποστήριξης

Παναγιώτα Ανδριανοπούλου, Προϊστάμενη Τμήματος Συλλογών, Έρευνας και Τεκμηρίωσης Λαϊκής Τέχνης

Αικατερίνη Μπίχτα, Προϊστάμενη Τμήματος Εκθέσεων, Επικοινωνίας και Εκπαίδευσης

Σωτηρία Αδάμ, Συντηρήτρια Έργων Τέχνης

ΟΜΑΔΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΕΡΓΟΥ

Μουσειογραφική Μελέτη

(Προθήκες, Εκθεσιακός Φωτισμός, Ψηφιακά Εκθέματα, Εποπτικό Υλικό, Επίπλωση και λοιπός Εξοπλισμός)

Έλενα Μελίδη, Ευγενία Δάφνη, Νίκη Δάφνη, Ιωάννα Πάλλα, Ελένη Παπαθωμά, Λαογράφοι – Αρχαιολόγοι

Νίκος Κυριακόπουλος, Αρχιτέκτων Μουσειογράφος

Ιφιγένεια Δημητρίου, Αρχιτέκτων Μηχανικός

Σταμάτης Ζάννος, Υπηρεσίες Υποστήριξης Μουσειογραφικής Προμελέτης

Σπύρος Ανατολιάνος, Ruschioni Isidora, Υποστηρικτικές Υπηρεσίες Φωτισμού

Έλλη Παγκάλου και Συνεργάτες, Διαμόρφωση Περιβάλλοντος Χώρου – Φυτοτεχνική Μελέτη

Μαρία Ρούσσου, Υποστηρικτικές υπηρεσίες στις ψηφιακές εφαρμογές

Αδαμάντιος Αραμπατζής, Υποστηρικτικές γραφιστικές υπηρεσίες

Αλεξάνδρα Νικηφορίδου, Μουσειολόγος

Μουσειολογική Μελέτη

Έλενα Μελίδη, Ευγενία Δάφνη, Νίκη Δάφνη, Ιωάννα Πάλλα, Ελένη Παπαθωμά, Λαογράφοι – Αρχαιολόγοι

Αλεξάνδρα Νικηφορίδου, Μουσειολόγος

Μουσειογραφική Μελέτη Οικογενειακών Εκθεμάτων

Έλενα Μελίδη, Παναγιώτα Ανδριανοπούλου, Ευγενία Δάφνη, Νίκη Δάφνη, Δέσποινα Καρβέλη, Ελένη Παπαθωμά,

Ουρανία Ράπτη, Δήμητρα Φραγκούλη, Λαογράφοι – Αρχαιολόγοι

Ιωάννα Βλάχου, Δήμητρα Χαμπούλου, Εικαστικοί

Στέφανος Σκυλακάκης, Αρχιτέκτων Μηχανικός

Αλεξάνδρα Νικηφορίδου, Μουσειολόγος

Αποκατάσταση Κτηρίων

Διεύθυνση Προστασίας και Αναστήλωσης Νεωτέρων και Σύγχρονων Μνημείων/ Τμήμα Έργων: Μελέτη BETAPLAN,

Εκτέλεση Έργου ΑΚΤΩΡ ΑΤΕ

Έρευνα, Επιλογή και Τεκμηρίωση Εκθεμάτων, Οργάνωση Θεματικών Ενοτήτων, Συγγραφή Κειμένων,

Περιεχόμενο Παραγωγών

Έλενα Μελίδη, Παναγιώτα Ανδριανοπούλου, Ευγενία Δάφνη, Νίκη Δάφνη, Δέσποινα Καρβέλη, Ελένη Παπαθωμά,

Ουρανία Ράπτη, Λαογράφοι – Αρχαιολόγοι

Επίβλεψη Εγκατάστασης Εκθεμάτων

Σωτηρία Αδάμ, Γεωργία Σωτηροπούλου, Μαρία Σπυροπούλου, Συντηρητές Έργων Τέχνης

Παρακολούθηση Έργου

Νίκος Κυριακόπουλος, Ιφιγένεια Δημητρίου, Πάρις Κουσουλός, Σπύρος Νάσαινας, Φίλιππος Κίτσιος, Αρχιτέκτονες Μηχανικοί

Αλεξάνδρα Νικηφορίδου, Μουσειολόγος

Συντήρηση Εκθεμάτων

Σωτηρία Αδάμ, Μαρία Σπυροπούλου, Γεωργία Σωτηροπούλου, Αλεξάνδρα Αλεξανδροπούλου, Λυδία Αυλωνίτου, Μαρία

Γραμματικού, Δέσποινα Δαμιανίδου, Μαρία Δεμερτζή, Μαρία Θηβαίου, Νίκος Καρράς, Γεωργία Καρύδη, Αντονέλλα Κατρίνη,

Ελένη Κοζάου, Κωνσταντίνα Κοκότου, Ζωή Κόνα, Μιχαήλ-Ευάγγελος Κουμαράς, Μαρία Κουμτζή, Ασημίνα Κουρούνη,

Πηνελόπη Λαλιώτη, Διώνη Λαμπίρη, Χρύσα Μαλτέζου, Μυρτώ Μαρίνη, Αλεξάνδρα Μπολώτη,

Κωνσταντίνα Οικονομοπούλου, Άννα Παπαδούλα, Νικολέτα Πεκταλή, Δημοσθένης Πιμπλής, Μαρία Ρέτσα,

Χριστίνα Σπαρτιώτη, Κωνσταντίνος Στουπάθης, Μαρία Τασιοπούλου, Φραγκάκη Φωτεινή, Μαρία Φιλιππούση,

Τίνα Χανιαλάκη, Συντηρητές Έργων Τέχνης

Προθήκες, Μουσειακές κατασκευές, Εκθεσιακός φωτισμός, Μοντέλα κατοικιών

Museum Evolution Ike – Muevo

Ψηφιακά και Οικογενειακά Εκθέματα

Omikron Electronics

Κατασκευή Αναρτήσεων και Εγκατάσταση Εκθεμάτων

Χ.Θ. Στεφανίδης – Δ. Π. Δρόσος

Εποπτικό Υλικό και Σήμανση

Cloud print Digital and Display Products

Επιμέλεια Φωτισμού

Γιώργος Χατζηλοκάς

Επίπλωση – Εξοπλισμός

Μενεξές Α.Ε

Γραφιστική Επεξεργασία και Επιμέλεια Εποπτικού Υλικού και Σήμανσης

KLAB architecture & design – Χαρά Μαραντίδου

Δημιουργία Οπτικής Ταυτότητας και Λογοτύπου ΜΝΕΠ

G DESIGN STUDIO

Υπηρεσίες Μετάφρασης

STORYSPACES, Stephen Bacigal, Τατιάνα Μιχαλά, Σωτήρης Λάμπας, Φωτεινή Πίπη

Υπηρεσίες Τεκμηρίωσης

Γεωργία Πανσεληνά, Ιστορικός

Βασιλική Βαμβακοπούλου, Αρχαιολόγος

Φωτογράφιση

Ανδρέας Σαντρουζάνος, Φωτογράφος

Συντήρηση Έργων Θεόφιλου, Κοπτικών Υφασμάτων και Χαρτώου Υλικού

Διεύθυνση Συντήρησης Αρχαίων και Νεωτέρων Μνημείων

Προετοιμασία Ανάρτησης Χαρτών Εκθεμάτων

Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τράπεζας

Φωτιστικά Περιβάλλοντος Χώρου

Γραβάνη Α.Ε

Υποστήριξη Η/Μ

TEAS Τεχνικές Εφαρμογές Α.Ε

Τεχνική Υποστήριξη Κτηριακών Υποδομών

Αφοί Φουρναράκη Ο.Ε.

Δίκτυα Δεδομένων Πληροφορικής

Infinitum Α.Ε

Ηλεκτρολογικές Υπηρεσίες

REAL CONSTRUCTION ΕΕ

Διοικητική/Οικονομική Υποστήριξη

Αδαμαντία Πουλή Προϊσταμένη ΤΔΟΤΥ, Χαράλαμπος Φλώρος, Ιωάννης Νίνος, Χρήστος Μπάλος, Μαρία – Βασιλική Παυλοπούλου, Γεωργία Χαραλαμπίκη, Ιωάννα Αρβανιτάκη, Ευάγγελος Τέγος

Προσωπικό Φύλαξης

Παντελής Καραμποϊκής, Αρχιφύλακας, Χρύσα Κατσαρδέλλου, Αν. Αρχιφύλακας, Γεώργιος Κουτσής, Σπυριδούλα Τριβέλλα, Ελένη Μακρή, Μαρία Εξάρχου, Παναγιώτης Δογραμματζής

Εργατοτεχνίτες

Δημήτριος Αγιασοφίτης, Παναγιώτης Καστραντάς, Γεώργιος Αρναούτης, Δημήτριος Σταθόπουλος

Προσωπικό Καθαριότητας

Λυδία Κωστοπούλου, Rajmonda Talo

Το έργο της νέας μόνιμης έκθεσης συνολικού προϋπολογισμού 14.543.077 ευρώ ολοκληρώθηκε με χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αττικής 2007-2013 και στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αττικής- 2014-2020 με φορείς υλοποίησης το Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού και τη Διεύθυνση Προστασίας και Αναστήλωσης Νεωτέρων και Σύγχρονων Μνημείων του Υπουργείου Πολιτισμού.

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

© Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού 2023
Άρεως 10, Μοναστηράκι

www.mnep.gr | mnep@culture.gr

Επιμέλεια έκδοσης

Έλενα Μελίδη, Νίκη Δάφνη, Δέσποινα Καρβέλη

Γραφιστικός σχεδιασμός έκδοσης

Χαρά Μαραντίδου

Φωτογραφίες

Ανδρέας Σαντρούζανος, Κώστας Αρβανιτάκης, Κώστας Ντάνης

Εκτύπωση έκδοσης

ΔΑΒΙΑΣ IMPRIMATUR ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

Τζαμί Τζισδαράκη

Άρεως 1, Πλατεία Μοναστηρακίου

10555 Αθήνα

Τηλ: 210 3242066

Είσοδος οικοδομικού συγκροτήματος ΜΝΕΠ

Άρεως 10, Μοναστηράκι

105 55 Αθήνα

Τηλ.: 210 3239382

Λουτρό των Αέρηδων

Κυρρήστου 8, Πλάκα

Τηλ.: 210 3244340

Μόνιμη έκθεση

«Ανθρωποι και Εργαλεία.

Όψεις της Εργασίας στην Προβιομηχανική Κοινωνία»

Πανός 22, Πλάκα

Τηλ.: 210 3314028

Museum of Modern Greek Culture

[museumofmoderngreekculture](https://www.instagram.com/museumofmoderngreekculture)

